

kron za ta nepotrebni konzum. Te reveže ima na črni svoji vesti veleznan gospod dohtar Žlindra-Šusteršič! Tako pa se bode godilo vsem konzumom. Blago se jemlje na kredo in zopet na kredo, potem pa, ko veter popiha, pade vse skupaj in konec pesmi je — ljubi kmet, zdaj pa plačaj, le plačaj, plačaj vse, kar je zakrivil gospod kaplan, ker se je hotel izučiti tudi za komija!

V katera drevesa ne trešči? Najmanj vdarja strela v brezo in zato se hite ljude skrit pod brezo, ki je semintja nalašč za to zasajena ob potih. Dalje vdari tudi strela redkokdaj v oreh, lipo, bukev. V drevesa, ki imajo v sebi veliko skrobovine, vdari strela pogosto. Taka so: javor, hrast, jesen in topol.

Zunanje novice.

Premetena ciganka. Neki kmetici je nedavno umrl mož, in ona se je bala, da je, ker je rad preklinjal in žgauje pil, prišel v pekel. Nekega jutra pride k njej ciganka in jo poprosi milodara. Kmetica se je usmili in ji zares podeli nekaj malega. Ciganka pa reče: „Nič ne žalujte, draga mamica, vaš mož ni v peklu, temveč v vicah je! Tem mukam pa ste edino le vi krivi. Ako bi vi hoteli plačati 40 kron, bi ga jaz spravila z vic v nebesa!“ Kmetica ciganici zares da 40 kron in ta odide. Par dni pozneje pride ciganica zopet in reče: „Dobro je šlo z vašim možem, zdaj je že malone popolnoma v nebesah, samo noge še ima v vicah. Ako boste plačali še zopet 50 kron, še bodem napravila, da še pridejo noge z vic v nebesa!“ Kmetica poišče vse predale in našteje ciganici še 50 kron. Ciganica je odšla, a kmetica je dolgo čakala, če bo prišla ona ali pa umrl mož povedat ali že so tudi noge v nebesah ali ne. Ciganke ni bilo nazaj — kmetica se je potolažila in je vzela soseda, ki je bil vdovec, za — moža.

Potres. V kitajski pokrajini Turkestan je razsajal grozovit potres. Mesto Kašgar je večinoma razdjano, pod razvalinami so našli dosedaj nad 100 mrličev. Razdjane pa so tudi neštevilne vasi. Kolikor se da dosedaj dognati, je nad 1000 oseb mrtvih.

Uboj. Dne 25. avgusta je okoli 60letna Muhova Franca v Modričah, v konjiškem okraju, ubila in potem v gozt zavlekla svojega brata, katerega so našli še le 2. p. m. s smrečjem pokritega.

Lastnega brata ubil. Celovško porotno sodišče je obsodilo na štiri leta težke ječe baje v Postojno pristojnega Matijo Hudoroviča, ki je 25. septembra t. l. blizu Podkloštra na Koroškem v prepiru ubil svojega lastnega brata.

4 otroke umorila. V Stari Kaniži se je javila sodišču neka E. Port, ki je umorila štiri svoje otroke. Ko se je otrok rodil, ga je pustila tako dolgo stradati, da je umrl. Tako je storila s štirimi novorojenčki, in to na povelje moža, ki ni hotel imeti otrok. Ženo je vest preveč pekla, zato se je sama javila.

Z mačke golaž je priredil zadnji četrtek večer neki kuhar na Vrtači blizu Ljubljane. Ubil je 4 kilograme teškega mačka in iz mesa je skuhal

golaž, katerega je jedla cela rodbina. Otroci so rekli da tako dobro, kakor v četrtek zvečer, še niso nikdar večerjali.

Kitajski uredniški koš. Pri nas se odgovori pisatelju, kojega spis je nezrel kratko malo: „Ne sprejmemo“, „Ne ugaja“ ali enako. Na Kitajskem pa se v primeri z nami jako uljudni v tem oziru ter odgovori urednik pisatelju nesprejetnega spisa: „Z nepisnim veseljem smo prečitali vaš rokopis. Pri kostel svojih starih očetov prisegamo, da še nismo v svojem življenju čitali kaj krasnejšega in gotovo ne bomo. Če bi to natisnili, gotovo bi cesar ukazal, da se kaških 10000 let ne sme nič drugega tiskati, kajti nima nima tolike cene, kakor Vaš rokopis. Ker bi pa ako bi natisnili Vaš rokopis, niti mi, niti kdor drug ne smel nič drugega tiskati, vračamo vam rajše Vaše delo, da ga shranite. S tresočimi se rokami in solzami v očeh vračamo vam rajši Vaše papirje in najglobokejši ponižnosti prosimo desetstičkrat za odpuščanje.“ Dá, dá, Kitajci, Kitajci so čudni ljudje!

Svojevoljno lakote umrl. Kmet Jakob Gschiel, ki vajoč pri Dunaju, je izginil že pred 14 dnevi. Ker je imel raka v čreveh, so menili njegovi sorodniki da se je sam usmrtil. In res so ga našli pred 14 dnevi mrtvega ob Raxi; umrl je svojevoljno od lakote.

Zagonetka iz Oblakov. V vasi Honnef pri Kolmar nad Reno je padel v pondeljek zrakoplav na tla. Čegar čolnicu se je našla samo kapitanova čapka. Čolnič je bil prazen in ves okrvavljen. O zrakoplavcih in izviru balona se ne more ničesar izvedeti.

Starost mačk. Predsednik nemškega društva za ohrano živalij v Nemčiji, Pohl, je obelodanil pri kratkim svoje izsledbe v opazovanju starosti mačk. Spoznal je, da je tudi pri mačkah mirno, brezdelno breskrbno življenje pogoj velike starosti. Alžirska gora-mačka, ki jo redijo na gradu Nimhenburgu, nedanjem bivališču nesrečnega, bavarskega kralja Ottom je doživela ravnokar 42. leto. Še pred dvema letoma je skotila mladiča, ki je bil razstavljen na mačji razstavi v Vratislavi.

Gospodarske stvari.

Ameriške trte za ilovnat svet. Pozimi mislim prekopati svet za vinograd, kjer ilovica prevladuje zato vprašam, ktero ameriško podlogo naj izberem za ilovnat svet in ktere vrste trte naj cepim? Vinogradi bo v nizki legi. Odgovor: V močno ilovnati zemlji bo kot podloga kvečjemu uspevala riparija portala. Za cepiče vam priporočamo beli burgundec kot vrsto, ki daje fino in močno vino, kot vrsto, ki daje veliko pridelka pa španjol, in če se je bati spomladanskega mraza, tudi silvanec, ki pozno ozeleni. Sicer je vsa vrsta zelo odvisna od krajevnih razmer, zato vam priporočamo obrniti se za svet na potovalnega učitelja za vinstvo gospoda Beleta v Mariboru.

Koliko časa je bik raben za pleme? Bik postane dobro poraben za pleme šele v tretjem letu, a takrat je mlad. Čim starejši je, tem lepša so tele in sicer najlepša v petem in šestem letu. To vse p

velja lo
rednih
Zg
mešani
zgodnje
krmsko
rdečo
neko
Zlasti
rada in
krmo s
krmljen
krmljen
prosta,
vsled
barjenj
saj ven
telje) v
delajo
potem
deva z
vspeva
in pa
obdelav
Zato
daje n
rženi al
jiti. Bo
četku v
ne ljub
povalja
dober
dežju,
se zav
kosi v
med cv
prejšnji
t. j. ko
daje do
ne v s
naših l
do poz
neče.
se dob
kje se
(marka
K
Pr
In
A
In
Pr
Še
Po
Z
—

relja le, če se z bikom pravilno ravna, in je v izrednih slučajih bik tudi do 15 leta poraben.

Zgodnja turška detelja ali inkarnatka. Poleg mešanice, kosmate grašice in ozimne rži, ki dajeta zgodnjo pičo spomladi, lahko priporočamo, kot drugo zimsko rastlino, ki sponuja na spomlad dobro pičo, vleče (tudi turško) deteljo ali inkarnatko, posebno neko vrsto nje, zvano zgodnja švedska rožnata detelja. Zlasti ta rožna detelja daje krmo, ki jo ima živina rada in to zgodaj spomladi, tedaj v času, ko je za krmo sploh najbolj trda, tako je mogoče zimsko suho krmljenje vsaj za en teden preje nadomestiti s zelenim krmljenjem. Tudi je gojitev te detelje vrlo lahka in prirosta, tako dajo lahko pridelujemo kot strniščno rastlino, sled nje ni treba nič spreminjati kmetijskega kolo- varjenja. Slednjič ta detelja tudi zemljo še obogatuje; saj vemo vsi, da metuljčnice (in k tem spadajo detelje) vlečejo iz zraka nase obilno dušika, ki ga pre- melajo kot hrano v svoje telo in pustijo po košnji potem precejšnjo množino dušika v zemlji. Kar za- čne zemljo, ni rožnata detelja preveč izbirčna. Ne vspeva dobro le v preveč apneni, dalje v zelo mokri in pa v taki zemlji, katero po zimi mraz prehudo od- delava, ker v taki zemlji preveč rastlinic pozebe. Zato pa v dobri glinasti in globoki zemlji daje največji pridelek. Splošno vspeva dobro v dobri črni ali ječmenovi zemlji. Zemljo je treba dobro pognati. Rožnata detelja se seje meseca septembra ali v za- četku oktobra. Treba tudi pripomniti, da rožnata detelja ne ljubi pri setvi zrahljane zemlje, zato je dobro jo povaljati z valjarjem; to je jeden prvih pogojev za dober vseh. Da seme raje vzkali, naj se seje po dežju, ali pred pričakovanim dežjem. Razsejano seme se zavleče in nato povalja. Inkarnatna detelja se seje v začetku meseca maja in sicer pred cvetjem ali med cvetjem, zakaj po odvetenji je kmalu iz sočnatih prejšnjih bilk sam les. Le tako, kot tu omenjeno — saj kot strniščna rastlina — sejana rožnata detelja daje dobiček, ne pa kot glavna rastlina in gotovo ne v slabi peščeni zemlji — kakor se včasih vidi po naših krajih, da si s tem že naprej zagotovi pravico do poznejšega tarnanja, češ; rdeča detelja neče pa- re. Kmetje poskusite enkrat s to deteljo. Seme se dobi v saki večji trgovini. „Štajerc“ pozve rad, če se dobi seme, priložiti je za odgovor znamka (marka)!

Pri večerji v farovžu.

Kaj mislite, — snoči sem jedel purana,
Pri mastni večerji sem v farovžu bil,
In sedel sem zraven gospoda kaplana,
A vince pa staro in sladko sem pil.

In ko so se lica nam nekaj razgrele,
Purana so bile že same kosti,
Še enkrat so kupice glasno donele,
Potem pa pobožno smo — molčali vsi!

Zdaj župnik se hitro malo odkašlja,
— „Gospodje predragi!“ takó je dejal,

„Res družba vesela se tukaj je znašla,
Sam Bog nam purana tega je dal!

A vendar pa bode pomisliti treba,
Da pride volitve razburjeni čas,
Ko prišel sem včeraj domov od pogreba,
Sem z Marburga dobil žalosten glas!

Premalo da delam takó se mi piše,
A vendar že nisem teden dni spal,
Kaplan je že hodil od hiše do hiše,
In glasov že dosti je skupaj nabral.

In Mica je naša tudi prosila
Pri vsaki „teticí“ za tiho pomoč,
Povsod je najboljše obljube dobila,
Saj dosti teticnih v fari je koč!

Le — tistih ne morem za nas pridobiti,
Katerim oči je „Štajerc“ odprl!
Kaj hudega zna se iz tega še skliti,
Znabili napredni še — kmet bo prodr!

Potem bo za farovž huda se pela,
Puranov si pekli ne bodemo več,
In to je, kar grozne misli mi dela,
Še sladko to vince meni ni všeč!“

„Ne bode!“ tako je kaplanček zakričal,
„Saj kmetje so — trepasti vsi,
Ne bode! o tem sem dobro prepričan,
Ker bedasti kmet se nas preveč — boji!

Spominjamo lahko ga pekla in toče,
Pomagalo to je vedno do zdaj,
In v peklu, in v peklu, tam doli je vroče,
A kmetič želi si nebeški le raj!

Večerjali bomo zopet purane,
Ker to so nebesa odločila nam,
B o g živi vse dohtare, živi kaplane!
— A kmet pa nadležni živi se naj — sam!

Poslano.

L e s k o v e c: Klerikalni „častni občan“ Stoklas — ne boj se, da smo ti prizanesli in te pozabili, saj prideš na vrsto! Ali veš, kako si moral oditi od enega prejšnjih občinskih odbornikov, katerega si hotel prisiliti, da ti potrdi, da je on vedel, kaj je podpisal, ko so te imenovali za častnega občana? Ljubi „Štajerc“ le malo potrpljenja še, in svet bode tega „častnega občana“ videl v pravi luči! Varničan.

Pisma uredništva.

Sao Pavlo, Amerika. Gospa A. B.! Vprašali smo že g. J. I-a v Šošanju, in toraj čakamo odgovora, ker „Štajercu“ ni za kajho! Srčen pozdrav!

I. R. Chislon. Prosimo za daljši dopis, potem bodemo porabili z novim tudi zadnjega. Enega smo porabili. Pozdrav!

Kapelčan. Brez podpisa v — koš!

Boletina. En dopis smo porabili danes, drugi pride pri priložnosti! Hvala!

Dobje. Ni mogoče! Pozdrav!

Iz Smartna v Rožni dolini. Bodemo porabili po vo- litvah!